

Trivsel på Møllehøjskolen

Trivsel er forudsætningen for at lære noget som helst. Hvis man skal tilegne sig ny viden og nye kompetencer, skal man have det godt fysisk, psykisk og socialt. Trivsel er ikke bare et middel til at lære noget – det er i sig selv et mål.

Når børn skal lære nye færdigheder og have mod til at gøre noget nyt, er det nødvendigt, at de har det godt. Læring består af komplekse processer, der foregår i samspil mellem det sociale, det psykologiske og det kognitive. Læringsmiljøet er altså afgørende for både trivsel og læring. Et positivt læringsmiljø som tager udgangspunkt i barnets styrker, ressourcer og nærmeste udviklingszone, er med til at fremme barnets faglige trivsel.

Et barn der trives i fællesskabet, har de bedste forudsætninger for en optimal faglig, social og personlig udvikling!

De fællesskaber vi etablerer, har således stor betydning for såvel læring som trivsel. På Møllehøjskolen anskuer vi forskelligheder i fællesskaberne som ressourcer. Vi arbejder frem mod, at børnene oplever, at forskellighederne blandt børn (og voksne) er med til at gøre fællesskabet rigere, at fællesskabets styrke er summen af alle de enkelte individer.

På Møllehøjskolen tror vi helt grundlæggende på, at børn gør det bedste de kan. Hvis barnet ikke lykkes, er det de voksnes (læreres, pædagogers og forældres) ansvar at være nysgerrige på og undersøge, hvad der står i vejen eller er på spil, sådan at vi kan hjælpe barnet. Her er det vigtigt at kigge på barnets kontekst og relationer.

Fundamentet for trivsel, står på Møllehøjskolens værdier og skolens kultur. En kultur der ikke er statisk, og derfor bliver arbejdet med trivsel heller ikke en statisk størrelse, der udelukkende kan sættes i faste rammer og strukturer. Men derimod et arbejde, hvor vi i fællesskab (børn, forældre og professionelle) vil insistere på kontinuerligt at udvikle gode initiativer, der fremmer trivslen.

Det er vores grundantagelse, at fællesskabernes betydning for trivsel er bærende. Vi starter hver morgen med morgensamling, hvor alle børn samles. Vi synger, hører fælles beskeder - og børn og voksne fortæller. Vi tror på, at betydningsfulde fællesskaber fremmer trivslen for såvel børn som voksne. På 0. årgang får børnene en 6. årgangs ven, som de følges med til morgensamling og er sammen med ved forskellige lejligheder. Forældre byder ind med større og mindre arrangementer, fødselsdage, fædre/mødre grupper osv. på årgangene, og passer vores heste og smådyr i weekenderne. Der ses på den måde små og store fællesskaber som alle bidrager i forhold til, at børnene trives bedst muligt.

Når vi lykkes med at have sunde fællesskaber, hvor børn trives og lærer, er det fordi vi insisterer på dialog og handling i alle arenaer – mellem elever, forældre, pæagoger, lærere og ledelse.

TAK på Møllehøjskolen

AKT arbejdet er væsentligt i forhold til arbejdet med børns trivsel. Adfærd – Kontakt – Trivsel er betydningen af de tre bogstaver.

AKT er i nogle sammenhænge blevet en fælles betegnelse for børn, der agerer anderledes end vi ønsker, og forventer - i mange sammenhænge. Benævnelsen er tilbøjelig til at fokusere på barnet som bærer af en problematik.

Vi tror på, at trivsel er en sammenfatning af god adfærd og kontakt, så derfor bruger vi begrebet TAK, - Trivsel, Adfærd og Kontakt og samtidig er vi af den opfattelse, at vi ikke har børn med problemer, men børn i problemer. Trivsel skabes i relation med omgivelserne, så derfor er det vigtigt, at vi husker at sige TAK til børnene, fordi de fortæller os, hvis det læringsmiljø vi tilbyder dem, ikke matcher de behov de har.

Det betyder ikke, at vi kan, - eller skal rumme og magte alt, men det bygger på en grundlæggende tro på, at børn gør det, der giver mening for dem i situationen. Det bliver de voksnes opgave først at prøve at forstå, hvorfor en given handling giver mening, og dernæst at skabe nye handlemuligheder. Det være sig både på individ og gruppeplan.

Vores opgave, som voksne er at forsøge at udvikle det læringsmiljø, der giver det enkelte barn den bedste skolegang.

Relationerne er fundamentale for trivsel, adfærd og kontakt. Derfor skal det rette læringsmiljø altid tage udgangspunkt i barnet som et socialt væsen - en del af et fællesskab, og de energier og den kompleksitet, der er indbygget heri.

Derfor er vores udgangspunkt, at vores indsats har fokus på den virkelighed barnet færdes i.

Det er denne grundlæggende forståelse, vores antimobbestrategi stiller sig på.

Antimobbestrategi

Mobning er et kompliceret fænomen, og det kan være vanskeligt at vurdere, hvornår en situation kan siges at være mobning. Hvis vi ser og oplever, at vores trivselsarbejde ikke er fyldestgørende, stiller vi os på følgende forståelse af mobningens dynamikker:

Mobning er et gruppefænomen.

- Mobning i skolen udspringer af utrygge kulturer i klasser eller på årgange.
- Mobning kan ses som udstødsdynamikker mellem mennesker i sociale sammenhænge, som børn og unge ikke har mulighed for at trække sig fra.
- Mobbeprocesser markerer et fællesskab, hvor nogle anerkendes som værdige medlemmer mens andre ikke anerkendes, og derfor udstødes som uværdige medlemmer af fællesskabet. Dermed defineres fællesskabet af, hvem der ikke er med.
- Mobning handler om mere end blot et offer og en mobber. Det handler også om tilskuere og medløbere, som mere eller mindre bevidst accepterer udstødelsen eller nedværdigelsen af et eller flere af gruppens medlemmer.
- Mobning er et gruppefænomen, og bekæmpelse af mobning i skolen handler i høj grad om at ændre kollektive dynamikker i klasser eller på årgange.
- "Mobning handler altså ikke om svage elever, men om elever, som bliver gjort svage i et fællesskab." (DCUM – Dansk center for undervisningsmiljø)

MØLLEHØJSKOLEN

I vores opmærksomhed på at holde fokus på trivsel, ser vi følgende tegn på, at der kan være tale om mobning:

1) Når drilleri ikke længere er for sjov, er når:

... drilleriet ikke længere er karakteriseret ved at være gensidigt, kærligt eller sjovt for begge parter

... drilleriet ikke længere forekommer i enkeltstående og spontane situationer

... drilleriet har til formål at ekskludere én eller flere personer fra fællesskabet

2) Når konflikter ikke længere kan løses, er når:

... parterne ikke er ligeværdige og de involverede ikke kan motiveres til at finde en løsning på problemet

... konflikten er personfikseret og ikke handler om en given sag

... en af parterne ikke ønsker/er motiveret for at opløse konflikten

... konflikten har til formål at ekskludere én eller flere personer fra fællesskabet

3) Når nogen udstødes systematisk, er når:

... de u hensigtsmæssige handlinger ofte går udover de samme personer

... udstødelseshandlingerne bærer præg af eksklusion og ydmygelse

4) Når fællesskaberne er præget af utryghed, er når:

... der er en generel anspændthed mellem eleverne

... der er et generelt "fixed mindset" i den fælles elevgruppe. Fejl accepteres ikke.

... eleverne i gruppen holder øje med hinanden

5) Når fællesskabet har lav tolerancetærskel er når:

... der ikke er plads til forskellighed i gruppen

... fællesskaberne ikke har noget positivt at samles om

... tonen blandt eleverne generelt er hård

6) Når fællesskabet mangler empati, er når:

... elevgruppen er præget af manglende medlidenhed og bliver ligeglade med offeret

... nedværdigende handlinger accepteres i elevgruppen

7) Når fællesskabet er præget af magtubalance er når:

... det er socialt accepteret, at én eller flere personer er mindre værd end de andre

... der er en udpræget magtubalance i fællesskabet

8) Når fællesskabet er præget af ensomhed, er når:

... elever ofte opholder sig for sig selv og går alene rundt

... elever holder sig tilbage både socialt og fagligt

(Inspiration fra DCUM)

I det øjeblik en voksen (medarbejder eller forælder) har en formodning om, at der kan være tale om mobning, er man medansvarlig for at handle, i første omgang med barnets nærmeste voksne og herefter vurderes, hvem der yderligere skal inddrages. I et samarbejde med teamet og evt. TAK medarbejder udarbejdes der en plan for det videre forløb om, hvordan der i praksis skal arbejdes videre.

Opstarten af et sådant forløb vil oftest være med en undersøgende tilgang, så usunde mønstre afdækkes både omkring enkelte børns roller, men i særlig grad også i forhold til gruppens dynamikker.

Ud fra denne kortlægning, vil vi som regel kunne tegne et "landkort" over, hvilke mobbedynamikker og karakteristika der er på spil. Dernæst udarbejdes plan over, hvem der bidrager med hvad.

Der aftales ligeledes, hvordan og hvornår team, forældre, Vingemedarbejder og evt. ledelse følger op.

Målet er altid, at fællesskaberne igen skal blive sunde og stærke, og være præget af god og respektfuld adfærd, og at ingen børn oplever sig som udenfor fællesskabet!